

És a magyarok honnan vándoroltak?

Ez az új elmélet azonban olyan eszme kíván lenni, amely összefogja a magyarságot a környező népek ellen. Legalábbis Paposi-Jobb Andornak ilyen terve van. Ezért kértem meg három neves szegedi szakembert, dr. Trogmayer Ottó régészt, a Móra Ferenc Múzeum igazgatóját, dr. Kristó Gyula történészt, és dr. Farkas Gyulát, az egyetem Ember-tani Tanszékének vezetőjét, hogy cáfolja meg a messziről jött ember megdöbbenő állításait.

— *Mi a véleménye a meglepő elmélet régészeti vonatkozásairól?*

— *Trogmayer Ottó:* Ez az elmélet szerintem tudománytalan, nem érdemli meg, hogy egyetlen szakkutató is érdemben foglalkozzon vele. Paposi-Jobb Andor nincs tisztában azzal, hol tart ma az őskor régészeti kutatása. Például csupán egyetlen jégkorszakot említ, amely előtt — szerinte — már kialakult a magyar nép etnikuma. Ez nevetséges.

— *Hogyan értékeli ön az elmélet rasszista állításait?*

T. O.: — Egykor a magyar történészek elutasították és megcáfolták a Ceausescu-rendszer egyik ideológiai alapját, a dáko-román elméletet, a román és a római nép feltételezett rokonságát. Ha most ezek a kutatók hitelt adnának Paposi-Jobb magyar kontinuitáselméletének, ezzel elismernék az összes eddigi kontinuumot. Ez pedig beláthatatlan következményekkel járna.

— *Önnek mi a véleménye a Tamánáról, mint névazonosságokkal operáló „segédtudományról”?*

Kristó Gyula: — Elmondok egy példát, amely azt bizonyítja, mennyire nem szabad hinni a véletleneknek. A magyar nyelvben van egy szó, fiú, amely gyermeket jelent. A románban egy ugyanilyen hangalakú szó hasonlót jelent. Pedig a román nyelv nem rokona a magyar-nak, egyszerűen arról van szó, hogy a finnugor pi szóból, a mássalhangzó szabályszerű átalakulásával keletkezett a magyar fiú. A román szó pedig a latin „filius”-ból származik. Teljesen véletlen az egybeesés. A világ pedig tele van névazonosságokkal. Induljunk ki abból, hogy a nyelvnek harminc-harmincöt hangja van. Ezek kombinációi végesek, így gyakran tapasztalható helységnevek hangalakjainak azonossága. A magyar és a finnugor nyelvek között mintegy ezer szó azonossága bizonyítható. Ezenkívül teljesen azonos a nyelvtani szerkezet, és vaskövetkezésszerűen érvényesülő hangtörvények igazolják e nyelvek közös eredetét. Az az állítás pedig, hogy a magyarok több tízezer éve itt élnek, egyszerűen azért lehetetlen, mert a tudomány több tízezer évre visszamenőleg egyetlen etnikum létét sem tudja igazolni, nem tudja bizonyítani a nyelvek differenciálódását. Szeretném megemlíteni, hogy az uráli alapnyelv, amely legrégebbi nyelve volt a finnugor és szamojéd ősöknek, időszámításunk előtt körülbelül az ötödik évezredig követ-

Egy messziről jött ember azt állítja, hogy mi, magyarok több mint tízezer éve itt élünk. Dr. Paposi-Jobb István Andor, aki a Clarion egyetemen, Amerikában tanít cselgáncsot, jógát és művészettörténetet, úgy tanítja, hogy a Tamana nevű segédtudomány segítségével megcáfolta az iskoláinkban régóta tanított elméletet, mely szerint a magyarok a finnugorok rokonai és az Ural mellől vándoroltak a Kárpát-medencébe. Mondhatjuk: eddig is nagyon sok olyan kutató kapott már mikrofonjogot, aki hasonló „szenzációs” nézeteket hangoztatott.

hető vissza. Paposi-Jobb pedig azt állítja, hogy a magyarok több tízezer éve e terület lakói. Szeretném látni a bizonyítékokat!

A jelenlegi finnugor elmélet pedig nem azért él, mert kedvezett a Habsburgoknak és Moszkvának: ez az eredmény nagyon sok kutató kemény munkájának eredménye.

A névazonosságok és a többi hasonló, látszólagos bizonyíték csupán a felszín csillogása, melyre csupán a dilettánsok figyelnek föl, illetve ők azok, akik nem tekintenek a felszín mögé.

— *Mi a véleménye például arról, hogy a jogaprofesszor szerint a magyarság a Kárpát-medencében vésszelte át a jégkorszakot?*

Farkas Gyula: — A föld egész területén talált 30-40 ezer éves csontleleteken a későbbi rasszok embertani tulajdonságát még nem lehet megtalálni. A négy emberfajta különbözősége az éghajlatok hatására, a jégkorszak után alakult ki. A környezet hatására alakultak ki a mongolid nagyrasz tulajdonságai is, a ritka szőrzet és a lapos arcforma, amely leginkább megfelel a hideg éghajlaton élő embernek. Mikor munkatársaimmal Ulan-Uldéba repültünk megvizsgálni azt a bizonyos barguzini leletet, a repülőgépből kiszállva 35 fokos hideg fogadott bennünket. Alig mentünk 5 percet, mindenkinek a bajusza hófehér lett a ráfagyott párából. Ezen az éghajlaton a dús szőrzet súlyos fagyási sérüléseket okoz. Az arc síkjából túlságosan kiálló orrot pedig a fagyos szél „borotválja”. Itt azok az emberek terjedtek el, akiknek kicsi volt az orruk és gyér arcszőrzetük a fagyhoz alkalmazkodott. Ők örökölték tovább tulajdonságaikat, így alakult ki a mongolid embertípus. Ilyen embertípus a Kárpát-medencében nem alakulhatott ki, hiszen ezt a környezet és az éghajlat nem indokolta. Pedig a ma élő magyarságot vizsgálva még most is felfedezhetők a mongolid jellegek.

Az Európa-szerte elfogadott elmélet az, hogy az Ural nyugati oldalán az europidok, keleti felén a mongolidok éltek, s a kettő keveredéséből alakult ki az europo-mongolid változat. Még a századelőn élt az a két néprajztudós, Jankó János és Pápai János, akik az első magyar antropológus, Török Aurél tanítványai voltak. Ők jártak a vogulok, osztjákok, cseremiszek között, és fényképfelvételeket is készítettek az ott élő emberekről. Ezeken az arcon szintén felfedezhetők az europo-mongolid jellegek. Az az állítás tehát, hogy a magyarság itt élt, és a jégkorszak előtt már kialakult,

számomra egy kicsit nevetséges. Vagy legalábbis nem bizonyított.

— *Idézem a jóga professzorát: „A magyarság az európai kultúra kialakítója, megteremtője”.*

Nos, ez az állítás rendkívül veszélyes. Ez rasszizmus. Egykor Gobineau, egy francia gróf azt állította, hogy az emberiség nem egységes, mert tizenöt-tizenhatféle fajból tevődik össze. Azt pedig tudjuk, hogy egy fajhoz azok az egyedek tartoznak, melyek egymás között eredményesen szaporodnak. Ha pedig elhiszük, hogy az emberiség több fajú, akkor hogy történhet meg az, hogy egy europid nőnek és egy negrid férfinak életképes utóda születik?

Gobineau elméletéből, mint tudjuk, kifejlődött az Übermensch-elmélet, amely a népeket értékeli, egyeseket alacsonyabb, másokat magasabb rendűnek tart. A rasszista német antropológusok azt állították akkor, hogy a kultúra megteremtője a germán faj. Ők akkor az északi országokban elterjedt világos hajú, kék szemű, magas, keskeny arcú, ún. nordikus emberfajta gondoltak. Szerintük ez az ember teremtette meg a kultúrát. Ez volt a kulturális fajelmélet. Az Übermensch-elmélet téves. Hogyan lehetne tehát igaz az, hogy a kultúrát egész Európában a magyarság teremtette meg?

— *Vajon mi az oka annak, hogy az őshazakutatásokban az ilyen jellegű elméleteket jellemzően kíváncsított magyarok terjesztik? Miért tekinthető a rasszista eszmék hangoztatása az emigránsok között tömegjelenségnek?*

Rengeteg külföldi magyarban él a honvágy, ezzel együtt pedig egy egyéni őshazakép, és a vágy, hogy emigráns létére mégis tegyen valamit a nemzet felemelkedéséért, vagy ha így jobban tetszik, fennmaradásáért. Ők féltik a magyarságot a környező népektől, ezért éreznek úgy, hogy össze kell fogni ellenük. Nagyobb baj az, hogy a vezető pártok, a törvényhozás és a parlamenti politikusok nem tudnak megfelelő módon viszonyulni ehhez a jelenséghez. Mert ameddig ők maguk sem tisztázták, hogy mit tartanak fajelméletnek, és hogyan kell ellene védekezni, addig ők is tehetetlenek. Addig pedig egyetemünkre az oktatási törvény betűje szerint egyforma joggal jelentkezhet a kaktusz, a csiga, és az elefánt. A jelenlegi oktatási törvény ugyanis azt írja, hogy ma Magyarországon „fajra és nemre való tekintet nélkül” mindenkinek joga van a tanulásához.